

paa, at naar det ved Dom er anerkjendt, at det forhold sig saa og saa, skal Indskrænkningen være bortfalden, og det er saa gjældende Lov; men saa kommer der en anden Dom, som siger, at den skal vedblive at bestaae, og hvad skal man saa gjøre? Det synes mig ikke ret helbigt, naar man har den Interesse for denne Sag, som det ærede Medlem har, saa at stille et Forslag som dette, der i Virkeligheden kun er stillet til at bortlede vor Opmærksomhed fra det egentlige Spørgsmaal, som ligger for, og bringe os ind paa Noget, som er upraktisk i sin Form og høist uhelbigt i sin Affattelse, saa uhelbigt, at det ærede Medlem ikke burde have stillet det. Vedre Svar kan jeg fra mit „lette“ Standpunkt ikke give det ærede tunge Medlem her lige overfor.

Krigsministeren: Naar den ærede Ordfører har udtalt sin Forundring over, at jeg lod mig nøie med at fraraade det Forslag, som er gjort, og som gaaer ud paa, at Rigsdagens Samtykke skal indhentes til den afsluttede Overenskomst, og naar han i mine Uttringer har fundet en skjult Ironi, saa troer jeg dog at burde modsige ham. Dersom jeg havde villet være ironisk, maatte jeg have tilraadet Vedtagelsen af dette Endringsforslag, men jeg har fraraadet det, uden dog bestemt at modsætte mig det, og jeg skal bemærke, at der kunde gives mange lignende Tilfælde, i hvilke jeg vilde troe bestemt at burde modsætte mig et saadant Forslag; det er nemlig, naar en siebliffelig Handling kræves, eller naar det efter hele Forholdets Natur vilde være mindre hensigtsmæssigt, at Sagen blev behandlet her; i saadanne Tilfælde vilde jeg ganske bestemt modsætte mig saadanne Forslag. Jeg vilde ikke nøies med, som her, at fraraade dem, men jeg vilde bestemt modsætte mig dem. Dersom det s. Ex. paalaa mig at underhandle om Salget af Pantferkslibet „Dänmärk“, vilde jeg ganske sikkert modsætte mig, at en saadan Forhandling senere blev undergivet den lovgivende Forsamlings Godkjendelse; men i dette Tilfælde, hvor der ikke er nogen Hast paaferde, hvor ikke nogen stor Ulykke vilde flyde af, om Sagen kom til at blive udsat, troer jeg

meget godt uden nogenjomhellig Ironi at kunne fraraade Vedtagelsen af Endringsforslaget uden dog bestemt at modsætte mig det.

Casse: Med Hensyn til det Punkt, hvorom jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger, vilde jeg have været helbigere, eller idetmindste behageligere stillet, hvis jeg havde faaet Ordet, før den høitagtede Rigsminister fik det første Gang, thi det er det Punkt, af hvis Afgjørelse han har gjort det afhængigt, om han vil være istand til at forelægge Loven til Stadfæstelse; det er altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt det kan forlanges, at de vedkommende private Grundeiere skulle give Bederlag til Statskassen for at blive frigjorte for de saa tit omtalte Indskrænkninger. Jeg kan ikke troe Andet, end at man ved at gjøre gjældende, at de skulle erlægge et Bederlag, gjør et Indgreb i Eendomsretten; jeg kan ikke troe Andet, end at Mindretallet i Udvalget med overbevisende Klarhed, med vægtige Grunde have bevist, at det vilde være uretsfærdigt, om man fastsatte, at der skulde betales Bederlag for at blive fri for Indskrænkninger, knyttede til Forsvarsvæsenet, afhængige af, om der virkelig længere kan være Spørgsmaal om den Brug, hvorpaa disse Indskrænkninger ere grundede; jeg troer, dette er aldeles godtgjort af disse Mindretal, selv uden Hensyn til hvilken Charakter man ogsaa vil tillægge disse Indskrænkninger med Hensyn til deres Oprindelse og Udstrækning. Jeg siger med Hensyn til deres Oprindelse; thi det er min Mening, at de egentlig maae betragtes som fremgaaede af den Staten tilkommende Ret til at sørge for, at man ikke ved Afbenyttelsen af private Eendomme lægger Hindringer i veien for Opnaelsen af Diemed, der have Interesse for den; derfor har den lovgivende Magt fastsat saadanne Indskrænkninger i Medfør af, man kalder det nu Statens Ovreieendomsret, eller hvad Navn man vil give den Myndighed, det Udgangspunkt, hvorfra Staten gaaer ud. Ex. Forholdet imidlertid grundet i Nødvendigheden fra Statens Side af at sørge for, at der har fundet saadanne Indskrænkninger i Byggefriheden Sted, for at man med Hensyn til Forsvaret frit kunde raade over det paagjældende Ter-